

Per mail ju.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia ju.L4@regeringskansliet.se

Diarienumr Ju2021/03744

Vi har mottagit inbjudan att lämna svar på remiss av 2021-10-28 och får härmed lämna våra synpunkter.

Vi avstyrker förslaget att instifta en vapengarderob för "licenspliktiga vapendelar". Det saknas en grundorsaksanalys samt en allsidig konsekvensanalys.

Det stämmer inte att det inte kommer att behövas någon behovsmotivering eftersom man anser att Polismyndigheten även ska bedöma vapendelens och det kompletta vapnets lämplighet för jaktändamål (sid 12). Denna bedömning tillkommer inte Polismyndigheten alldenstund det är Naturvårdsverket som beslutar vilka jaktmedel (inklusive vapen) som är lämpliga och får användas för jakt.

Det Polismyndigheten har att kontrollera är att sökt pipa överensstämmer med Naturvårdsverkets regler.

Vi har genom åren sett Polismyndighetens idoga försök att få bestämma vapens lämplighet (eller oftare olämplighet) för ändamålet, trots att det är Naturvårdsverkets sak att avgöra lämpliga vapen för jakt. För målskjutning avgöres lämpligheten av respektive skyttereglemente. Polismyndigheten har även förvanskat uttalanden i rättsfall (RÅ 2010 ref 71) så att det skulle verka som att domstolarna hade tilldelat Polismyndigheten befogenhet att avgöra vapens lämplighet för ändamålet, i strid med vad som sades i proposition 1999/2000:27 sid 33. En domstol kan aldrig ge en myndighet större behörighet än vad denna har fått av Riksdagen och Regeringen i form av bemyndiganden.

Att nu ge Polismyndigheten ett slags carte blanche för vapendelar leder ofelbart till kollisioner. Vi har sett hur vissa jaktvapen enligt Polismyndigheten ibland inte får ha pistolgrepp eller vikbara kolvar, trots att dessa är tillåtna för dessa vapen enligt Naturvårdsverkets föreskrifter. Polismyndigheten anser vidare till exempel att kikarsikten är enbart till för polisens och militärens taktiska behov. Samlarvapen anses inte vara samlarobjekt längre trots tidigare gynnande beslut, de är inte tillräckligt unika o.s.v. Att nu via lagen släppa in samma myndighet att avgöra ett jaktvapens och vapendelars lämplighet blir en mardröm. En "fluted" pipa (med kylflänsar på pipan) kommer med stor säkerhet att anses som suspekt och enbart för polisens eventuella behov. Vi kommer att få ett otal överklaganden där förvaltnings-

domstolarna, som i regel i likhet med Polismyndighetens handläggare saknar kunskap om ballistik, inte förstår vad en pipa är för något ... inte bara ett metallrör utan ett precisionslopp där patronstorlek och räffelstigning avgör projektilens flykt.

Vi finner hela förslaget suspekt. Det som skenbart föreslås som en lättnad i lagen innebär i själva verket en skärpning när ett tak på antalet vapendelar man får inneha införes. **Idag finns ingen sådan begränsning.** Polismyndigheten har heller ingen befogenhet att avgöra vilka jaktvapen som får användas.

När vapengarderoben infördes var det för att tillse att man fick lika handläggning i hela landet och att alla jägare fick ha upp till 6 vapen, ty i vissa län fick man bara ha 2 (1 hagelgevär, 1 kulgevär). Nu ska den användas till att begränsa antalet vapendelar. Genom förslaget favoriseras skenbart den grupp av jägare som har satsat på vapen med modulär uppbyggnad. Dessa är än så länge en minoritet bland jägare.

Ofta existerar för varje sådan modulär stomme fler än 6 varianter på pipor och det populäraste märket har 3 stommar.

För varje pipa krävs dessutom ett slutstyckshuvud som är en extra anpassningsdel som även den avkrävs licens. Detta berörs överhuvudtaget inte i promemorian. Detta minskar antalet möjliga pipvarianter till totalt 6.

Lagstiftningens syfte ska vara att adressera ett samhällsproblem. Men det existerar inget samhällsproblem som är knutet till legala vapenägares innehav av extra pipor.

Förslaget ger en myndighet som har förbrukat vapenägarnas förtroende en befogenhet att på subjektiv basis avgöra vilka jaktvapen som ska tillåtas att jaga med. Polismyndigheten har med tydlighet i sina beslut visat sig inte kunna upprätthålla det grundläggande i myndighetsutövning nämligen opartiskhet.

Den bristande konsekvensutredning som redovisats har inte belyst ökningen av fall i domstolar där myndighetens subjektiva uppfattning avviker från vapenägarnas som till exempel vilken patron som är lämplig för viss jakt.

SVERIGES VAPENÄGARES FÖRBUND

Ragnar Skanåker
Förbundsordförande